

[Undervisningsministeren.]

muligheden af for en periode at indskrænke studienævnenes funktion til at være vejledende, mens den besluttende myndighed med hensyn til studieforhold henlægges til organer med en stærkere repræsentation af lærere.

Som jeg gav udtryk for under 1. behandling af forslaget til folketingsbeslutning om styrelsesloven for højere uddannelsesinstitutioner, stiller jeg mig tvivlende over for, om det som foreslået vil være rigtigt at overføre en række kompetenceområder fra studienævnene til fakultets- og fagråd. Jeg nævnedes, at det muligvis ville være mere hensigtsmæssigt at overveje andre måder at styrke de fastansatte læreres relative indflydelse på, og gav tilsagn om at drøfte disse spørgsmål nærmere i undervisningsudvalget.

Spørgsmålet om studienævnene vil således blive drøftet, når forslag om ændringer af styrelsesloven til efteråret behandles i folketinget. Jeg vil i øvrigt gerne i denne forbindelse tage spørgsmålet om censorerne op til generel drøftelse, ligesom jeg er rede til at drøfte alle de nævnte problemer i denne sammenhæng.

Af *Holmberg* (V) til justitsministeren (18/7 75):

„Agter ministeren at ændre reglerne for anbringelse af båndlagte midler, således at investering i sparekassers garantbeviser ligestilles med anbringelse i aktier og som indskud i investeringsforeninger?“

(Spm. nr. 266).

Begrundelse.

Efter reglerne i den nye lov om banker og sparekasser, nr. 199 af 2. april 1974, er de to former for pengeinstitutter ligestillede med hensyn til statens kontrol med deres virksomhed, deres regnskabsaflæggelse og revision, reglerne for anbringelse af deres midler og kravet til deres reserver. Men mens ejeren af en båndlagt formue har adgang til efter bestemte regler at anbringe midler i aktier, derunder i den bank, hvor formuen måtte være båndlagt, er der ikke i justitsministeriets regler om anbringelse af båndlagte midler åbnet adgang for investering i sparekassernes garantbeviser, der frembyder samme sikkerhed. Ejerne af båndlagte mid-

ler vil ofte have interesse i en sådan anbringelse for at undgå kurssvingninger og opnå en rente, der er variabel i takt med det almindelige renteniveau, og som kan give højere udbytte end aktier i tilsvarende virksomheder. Det forekommer efter min opfattelse ikke rimeligt at afskære dem herfra.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (5/8 75):

Efter bekendtgørelse om anbringelse af båndlagt arv kan båndlagte midler i et vist omfang anbringes i aktier og som indskud i investeringsforeninger. Bekendtgørelsen giver derimod ikke mulighed for at anbringe båndlagte midler i garantbeviser i sparekasser.

Justitsministeriet har endnu ikke fundet grundlag for at ændre bekendtgørelsen, således at garantbeviser i sparekasser sidestilles med aktier og indskud i investeringsforeninger. Baggrunden herfor har været, at selv om garantbeviser kan hævdes at frembyde en sikkerhed, der tåler sammenligning med aktier, synes beviserne ikke at have den værdifasthed, der normalt er forbundet med aktier. Justitsministeriet har endvidere lagt vægt på, at garantbeviserne ikke udtrækkes eller kan kræves indfriet, men alene kan afhændes til en kurs, der med sikkerhed må forventes ikke at ville overstige pari.

Ovennævnte forhold sammenholdt med usikkerheden med hensyn til kursudviklingen i øvrigt samt enkelte andre tvivlsspørgsmål ved garantbevisernes administration bevirker, at jeg foretrækker at afvente, hvorledes garantordningen kommer til at fungere i praksis, inden der eventuelt foretages ændringer i reglerne om anbringelse af båndlagte midler.

Det bør tilføjes, at bekendtgørelsen ikke hindrer anbringelse i garantbeviser i det omfang, disse midler på skifte er blevet udlagt som arv, ligesom der intet er til hinder for, at der efter en gavgivers bestemmelse kan ske anbringelse i garantbeviser.

Af *Glensgård* (FP) til arbejdsministeren (21/7 75):

„Vil ministeren nærmere redegøre for centraliseringen af arbejdstilsynet i Vejle amt samt kommentere udtalelser fra inspektøren for arbejdstilsynet i Horsens, Max Bødker?“ (Spm. nr. 267).